

Sygn. akt: I C 367/17 upr

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 lipca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Lidzbarku Warmińskim I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Magdalena Maszlanka
Protokolant:	pracownik sądowy Katarzyna Rogucka

po rozpoznaniu w dniu 18 lipca 2017 r. w Lidzbarku Warmińskim na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.

przeciwko K. B.

o zapłatę

- zasądza od pozwanej K. B. na rzecz powoda (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 3271,36 zł (trzy tysiące dwieście siedemdziesiąt jeden 36/100) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 17 marca 2017 r. do dnia zapłaty;
- oddala powództwo w pozostałym zakresie;
- zasądza od pozwanej K. B. na rzecz powoda (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 698,04 zł (sześćset dziewięćdziesiąt osiem 04/100) tytułem zwrotu kosztów postępowania;
- nadaje wyrokowi w punkcie 1 rygor natychmiastowej wykonalności.

SSR Magdalena Maszlanka

Sygn. akt I C 367/17 upr

UZASADNIENIE

Powódka (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wniosła o zasądzenie od pozwanej K. B. kwoty 4484,70 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. W uzasadnieniu wskazała, że wiarygodność dochodzona pozwem wynika z umowy pożyczki zawartej w dniu 28 września 2016 r. na kwotę 3500 zł. Na dochodzoną pozwem kwotę składa się 3111,12 zł tytułem niespłaconych rat kapitałowych, 85,24 zł tytułem skapitalizowanych odsetek umownych od dnia wypłaty do dnia poprzedzającego wniesienie pozwu, 1213,34 zł tytułem opłaty przygotowawczej, 75 zł opłaty administracyjnej.

Pozwana K. B. zgodziła się z pozwem, wskazała, że chciałaby rozłożyć świadczenie na raty.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 26 września 2016 r. pomiędzy powódką a pozwaną została zawarta umowa nr (...). Na jej podstawie powódka udzieliła pozwanej pożyczki w kwocie 3500 zł z roczną stopą oprocentowania w wysokości 10%. Pozwana zobowiązała się do zwrotu pożyczki w 18 miesięcznych ratach, a nadto do zapłaty opłaty przygotowawczej w wysokości 1365 zł, rozdzielanej proporcjonalnie do liczby rat pożyczki i uiszczanej częściowo wraz z każdą ratą, oraz do uiszczania opłaty administracyjnej w wysokości 25 zł miesięcznie. Opłata przygotowawcza miała obejmować poniesione przez pożyczkodawcę koszty czynności związanych z przygotowaniem umowy pożyczki, na które składały się koszty obsługi dostarczenia i podpisania umowy pożyczki u klienta, bez konieczności wizyty w biurze pożyczkodawcy oraz badania zdolności klienta do spłaty pożyczki. Opłata administracyjna miała obejmować czynności związane z administrowaniem terminowości obsługi pożyczki, obsługą wniosków klienta, a także usługi contact center oraz wysyłki komunikatów sms.

W przypadku opóźnienia w spłacie pożyczki powódka uprawniona była do podjęcia działań upominawczo - windykacyjnych, których koszt miała ponieść pozwana w wysokości: 25 zł za koszt przygotowania i wysyłki pierwszego monitu, 49 zł tytułem kosztu przygotowania i wysyłki wezwania do zapłaty, 49 zł tytułem kosztu przygotowania i wysyłki ostatecznego wezwania do zapłaty, 49 zł tytułem kosztów przekazania sprawy do postępowania windykacyjnego.

(umowa pożyczki z dnia 26 września 2016 r. – k. 19-27)

W dniu 9 stycznia 2017 r. powódka wystosowała do pozwanej monit, w dniu 26 stycznia 2017 r. wezwanie do zapłaty, a w dniu 13 lutego 2017 r. ostateczne wezwanie do zapłaty.

(monit z dnia 9 stycznia 2017- k.29, wezwanie do zapłaty – k.30, ostateczne wezwanie do zapłaty – k. 31)

Pismem z dnia 1 marca 2017 r. powódka wypowiedziała umowę pożyczki z dwutygodniowym okresem wypowiedzenia i wezwała pozwaną do zapłaty kwoty 4510,32 zł.

(wypowiedzenie umowy wraz z potwierdzeniem nadania – k. 32-33)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo częściowo zasługiwało na uwzględnienie.

Podstawę prawną żądania powoda stanowił art. 720 k.c. w zw. z art. 3 ust 2 pkt 1 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (D.U. Nr 126, poz. 715). Rolą powódki było wykazanie, że przeniosła na pozwaną własność określonej ilości pieniędzy i upłynął wynikający z umowy termin ich zwrotu.

W rozpoznawanej sprawie nie budziło wątpliwości żądanie zapłaty kwoty 3111, 12 zł kapitału, 85,24 zł skapitalizowanych odsetek, 75 zł opłaty administracyjnej.

Poza sporem pozostawało, że strona powodowa jest przedsiębiorcą zajmującym się prowadzeniem działalności gospodarczej m.in. w zakresie udzielania pożyczek gotówkowych, a strona pozwana jako osoba fizyczna jest konsumentem. Umowy konsumenckie podlegają zaś ocenie w świetle klauzuli generalnej z art. 385¹ par. 1 k.c.

Zgodnie z treścią przywołanego przepisu, postanowienia umowy zawieranej z konsumentem nieuzgodnione indywidualnie nie wiążą go, jeżeli kształtują jego prawa i obowiązki w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając jego interesy (niedozwolone postanowienia umowne). Nie dotyczy to postanowień określających główne świadczenia stron, w tym cenę lub wynagrodzenie, jeżeli zostały sformułowane w sposób jednoznaczny (§1). Jeżeli postanowienie umowy zgodnie z § 1 nie wiąże konsumenta, strony są związane umową w pozostałym zakresie (§2). Nieuzgodnione indywidualnie są te postanowienia umowy, na których treść konsument nie miał rzeczywistego wpływu. W szczególności odnosi się to do postanowień umowy przejętych z wzorca umowy zaproponowanego konsumentowi przez kontrahenta (§3). Ciężar dowodu, że postanowienie zostało uzgodnione indywidualnie, spoczywa

na tym, kto się na to powołuje (§4). Pod pojęciem działania wbrew dobrym obyczajom - przy kształtowaniu treści stosunku zobowiązaniowego - kryje się wprowadzanie do umowy klauzul, które godzą w równowagę kontraktową stron takiego stosunku, natomiast przez rażące naruszenie interesów konsumenta rozumie się nieusprawiedliwioną dysproporcję - na niekorzyść konsumenta - praw i obowiązków stron, wynikających z umowy (por. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 13 lipca 2005 r., I CK 832/04, Biul. SN 2005, Nr 11, poz. 13 oraz z dnia 3 lutego 2006 r., I CK 297/05, Biul. SN 2006, nr 5-6, poz. 12, z dnia 27 października 2006 r., I CSK 173/06, Lex nr 395247).

Postanowienia umowy, w których zastrzeżono opłaty w rażąco wygórowanej wysokości ewidentnie naruszają interesy konsumenta oraz kształtują jego prawa w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, a tym samym stanowią klauzulę niedozwoloną w rozumieniu art. 385¹ k.c. Powódka nie przedstawiła sposobu wyliczenia opłaty przygotowawczej, a jak sama zaznaczyła weryfikacja zdolności kredytowej kredytobiorców dokonywana jest przez nią standardowo, obejmuje czynności typowe, jednorodne. Wysokość opłaty winna być zatem zbliżona w każdym przypadku udzielenia pożyczki i niezależna od wypłacanej sumy, gdyż miała ona zrekompensować poniesione przez pożyczkodawcę koszty czynności związanych z przygotowaniem umowy pożyczki, na które składały się koszty obsługi dostarczenia i podpisania umowy pożyczki u klienta, bez konieczności wizyty w biurze pożyczkodawcy oraz badania zdolności klienta do spłaty pożyczki. Sądowi z urzędu wiadomym jest zaś, że powódka różnicuje wysokość opłat przygotowawczych w zależności od kwoty udzielonej pożyczki, co zbliża opłatę charakterem do wynagrodzenia za korzystanie z kapitału. Potwierdzeniem powyższej tezy jest też to, że w rozpoznawanej sprawie opłata została ustalona na poziomie 39% udzielonej pożyczki i miała być płatna w ratach. Pamiętać jednak należy, że rolę wynagrodzenia za korzystanie z kapitału pełnią odsetki, których wysokość jest ograniczona ustawowo. Zastrzeżenie opłaty przygotowawczej w nadmiernej, nieuzasadnionej czynnościach, za które została przewidziana, wysokości nie tylko jest nieuprawnione w świetle art. 385¹ k.c., ale prowadzi też do obejścia art. 359 § 2¹ k.c. Z tych względów Sąd należna opłata przygotowawcza winna mogła wynosić co najwyżej 50 zł i została już przez pozwaną uiszczona.

Sąd zasądził zatem od pozwanej na rzecz powódki 3111,12 zł kapitału, 85,24 zł skapitalizowanych odsetek i 75 zł opłaty administracyjnej.

Dalej idące powództwo oddalono.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 100 zd. 1 k.p.c. Powódka wygrała w 72,94 %, W pozwie złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym domagała się zwrotu opłaty od pozwu w wysokości 57 zł i kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych (ich wysokość ustalono na 900 zł) i może domagać się od pozwanej 72,94 % tej kwoty, czyli 698,04 zł.

Sąd nadał wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności, o czym orzeczono na podstawie art. 333 § 1 pkt 2 k.p.c.